

● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ●

● KADROVSKA OSNOVA ZA LJUBITELJSKO KULTURO

Šolska kulturna društva

Kulturna dejavnost v naših šolah je zelo pestra in dokaj razvejana. V šolskih kulturnih društvih deluje lepo število najrazličnejših krožkov in sekcij, ki predstavljajo široko kadrovska osnovo za kulturnometniška društva in skupine, povezane v ZKO naše občine.

Preglejmo na kratko najbolj zastopane kulturne dejavnosti po naših šolah.

OŠ Karla Destovnika-Kajuha: literarno-novinarski krožek, recitacijski krožek, slikarski krožek, pravljčni krožek, foto in filmski krožek, glasbeni krožek, modelarski krožek,

radioamaterski krožek, otroški in mladinski pevski zbor.

OŠ Adolfa Jakhla: literarni krožek, recitacijski krožek, lutkovna skupina, likovni krožek, bralni krožek, otroški in mladinski pevski zbor.

OŠ Edvarda Kardelja: Recitacijski krožek, novinarski krožek, dramski krožek, dva likovna krožka, lutkovni krožek, knjižničarski krožek, folklorna skupina, foto krožek, otroški in mladinski pevski zbor.

OŠ Ketteja in Murna: dva recitacijska krožka, literarno-novinarski krožek, kiparski krožek, foto kro-

žek, otroški in mladinski pevski zbor ter pevski sestav Mladi solisti.

OŠ Jožeta Moškriča: dva recitacijsko-dramatska krožka, likovni krožek, folklorna skupina, foto krožek, literarno-novinarski krožek, krožek Tito-revolucija-mir, lutkarski krožek, otroški in mladinski pevski zbor.

OŠ Vide Pregarc: dva recitacijska krožka, novinarski krožek, krožek za ohranjanje tradicij NOB, krožek Tito-revolucija-mir, klub OZN, folklorna skupina, mladinski pevski zbor in dva otroška pevka zbora.

OŠ Toneta Trtnika-Tomaža: dva novinarska krožka, dva pravljčni in dva recitacijska krožka, likovni krožek, otroški in mladinski pevski zbor. Kulturna dejavnost je razvita tudi na podružničnih šolah Prežganje, Besnica, Lipoglav in Janče.

Učenci redno delajo pod vodstvom mentorjev, nastopajo na različnih priložnostih in prireditvah v šolah, v KS in tozidih, nekateri tudi zunaj občine. To velja zlasti za pevске zbore, v katere je vključenih največje število učencev. Zbori že po tradiciji nastopajo na priložnostih občinskega praznika, na drugih prireditvah širšega pomena ter na vsakoletnih srečanjih otroških in mladinskih pevskih zborov naše občine. Tudi recitacijske in dramske skupine se večkrat predstavijo širšemu občinstvu.

Na večini šol delujejo šolske knjižnice, ki jih učenci pogosto obiskujejo. Učenci sami urejajo knjige, vodijo evidenco itd.

V kulturno-izobraževalno dejavnost naših šol sodijo tudi organizirani obiski koncertnih, opernih, gledaliških in filmskih predstav ter ogledi muzejev in galerij pod vodstvom mentorjev. MAX

ZALOG

Žalna seja. Umrl je Tito. Solze v očeh. Stisnjene pesti. Govor. Pevski zbor: Druže Tito, mi ti se kunemo. Dvorana povzame za njim...

M. SREBRNJAK

● SML — UPRAVA ZA INŠPEKCIJSKE SLUŽBE

HALO! 322-061

Prevoz nevarnih snovi

Pred prodajalno plina Chemo na Letališki cesti je voznik avtobusa Alpetour — TOZD Potniški promet, v avtobus naložil 130 kg ACETILENA in 84 kg KISIKA. Z avtobusom je nato nameraval odpeljati delavce v Šentupert, delavci pa seveda ne bi vedeli, da sedijo na plinskih bombah. Tak prevoz smo seveda preprečili, kršitelj predpisov pa se bo zagovarjal pred sodnikom za prekrške. Inšpektor je o prekrških takoj obvestil tudi odgovorne v DO Alpetour.

Da, tu inšpektor!

Gradbena inšpekcija ugotavlja, da so naša gradbišča nasploh premalo zavarovana. Po prijavi občana je inšpektor opravil ogled gradbišča oziroma gradbene jame na Rojčevi cesti, kjer GP Pionir gradi nov dom občanov. Gradbena jama je bila res premalo zavarovana in 8 m globoko bi lahko padel kak otrok. Vodji gradbišča je inš-

pektor dal navodila o ustreznem zavarovanju gradbišča.

Gospodinja je želela, da inšpektor preveri različne cene kaper v Mercatorjevi trgovini na Šmartinski c. št. 104. Nepravilnosti v tem primeru ni bilo, saj so kapre v trgovini dvakrat nabavili, in to po različnih cenah.

Občan je zahteval, da so mu v mesnici Ljubljanskih mlekar TOZD Mesoiždelki Škofja Loka, Šmartinska c. skušali prodati meso slabe kvalitete. Kot je pri pregledu ugotovil inšpektor, je stranka zahtevala 0,75 kg svinjskega mesa za pečenko. Ker je prodajalka odrezala 1,15 kg svinjskega mesa, stranka pa je vztrajala pri prvotni zahtevi, je prodajalka 0,40 kg mesa odrezala. Občan je bil prepričan, da je bil odrezani kos lepši in »svoje« tričetrt kile ni hotel kupiti.

Na trgovino Na-ma v Veljka Vlahoviča ul. št. 41 je inšpektorja opozoril občan. Mesar da mu je prodal smr-

deče goveje repe, reklamacije pa ni hotel upoštevati. V hladilni vitrini mesnice je veterinarski inšpektor našel še 8 govejih repov s sluzasto površino in z zadahom po razpadajočem mesu. Čez 60 kg tega živila so nabavili od Grude OUR Proizvodnja in promet skladišče Križevci. Oporne repe so na mestu samem neškodljivo uničili, inšpektor pa bo podal prijavo pristojnemu temeljnemu tožilstvu.

Po prijavi občana je inšpektor obiskal obrtnika Na peči 8, ki se ukvarja s precizno mehaniko in izdelovanjem vseh vrst igrac. Obrtnik je cenik za zidne medeninate vložke sicer imel evidentiran, računi pa so pokazali, da je cene prekoračil. Inšpektor je podal predlog za uvedbo postopka o prekršku ter za odvzem protipravno pridobljene premoženjske koristi (5.34,00 din).

Iz MI UIS Lj. 3-80

Zelena Ljubljana — zdrava Ljubljana

Revolucionarna pot Tratarjeve družine

Tratarjevi so živeli pred vojno, med njo in nekaj let po njej v Zeleni jami, v Zvezni in Bezenškovi ulici.

Ker bo o očetu Ignacu, predvojnem komunistu in delegatu na ustanovnem kongresu KP Slovenije na Čebinah, kjer je bil izvoljen tudi v CK KPS, objavljen obširnejši sestavek, naj usmerimo pozornost na življenjsko pot drugih članov družine.

Mama Pepca je bila delavka v tovarni Saturnus. Že pred vojno je bila organizirana v KPS, kjer je delala tudi z Angelco Ocepko. Jeseni leta 1942 so jo z dru-

gimi aktivistkami v tovarni aretirali. To je bilo tistega nepozabnega, tragičnega dne, ko so na tovarniškem dvorišču pred očmi delavk ustrelili hrabro aktivistko Vido Pregarc. Pepco so Italijani obsodili na deset let ječe zaradi ilegalnega delovanja.

Starejša hči Mihaela se je rodila leta 1918. Že pred vojno je bila zaposlena kot otroška vzgojiteljica. V članstvo KPS je bila sprejeta leta 1940. Že poleti 1941 je prevzela odgovorne partijske naloge. Delala je pri radiotelegrafiji Centralne tehnike CK. Tone Tomšič jo je poslal v Za-

greb na ilegalni tečaj radiotelegrafije. Ko se je vrnila, je v Ljubljani vodila tečaj radiotelegrafije in izvežbala 16 do 18 mladincev, ki so nato odšli kot radiotelegrafisti v partizane. Bunker pri Potraču in delo v njem so pozneje prevzeli drugi radijski tehniki, Mihaela pa je prevzela komisarstvo in intendantsko mesto v bataljonu Moste. Dokler je delala pri Centralni tehniki, je bila povezana z Mico Šlandrovo in Tonetom Tomšičem. Nekaj časa je bila tudi kurirka pri tov. Vlasti. Kot komisarka je bila povezana z Vilijem Pogačnikom, komandirjem za kvart Moste, in Mirkom Glavanom, komandirjem v Zeleni jami. Konec leta 1944 so jo zaradi izdaje v Ljubljani aretirali. V policijskih zaporih so jo zverinsko mučili, vendar ni nikogar izdala. Hudo pretepeno in bolno so jo nato Nemci poslali v taborišče v Ravensbrück.

Mlajša hči Olga se je rodila leta 1924. Tudi ona se je, kakor

drugi člani družine, takoj po okupaciji vključila v ilegalno delo. Jeseni 1941 je bila sprejeta v SKOJ. Kot članica skofjevskega aktivna v Zeleni jami je sodelovala v akcijah mladincev na terezu. Z Ivico Kogojem je hodila na ilegalni bolničarski tečaj, ki je bil priprava za partizane. Poleti 1942. leta je odšla v partizane. Pri opravljanju izvidniške naloge je že isto leto skupaj z Zorko Okretič padla v italijansko zasedo. Po dolgi kalvariji in selitvi iz zapora v zapor sta bile obe na ljubljanskem sodišču obsojeni na do smrtno ječo. Kmalu nato se je v istem zaporu znašla tudi njena mati. Tako so vse tri z istim transportom odpeljali v beneške zapore v Italijo. Pozneje je bila Zorka premeščena v drug zapor.

Po kapitulaciji Italije sta se Olga in njena mama sredi decembra 1943 vrnila iz zapora. Že isto noč pa so Olgo ponovno aretirali in kmalu nato poslali v Ravensbrück. Tako je bila z mamo v

beneških zaporih, s sestro pa v taborišču Ravensbrück. Mamo so domobranci takrat pustili na miru, ker je bila težko bolna in takoj potem operirana.

Po vojni se je družina spet zbrala v majhnem stanovanju v Bezenškovi ulici. Začeti je bilo treba vse znova. Oče se je iz nemškega taborišča vrnil bolan. Zaposlil se je kot personalni referent pri gradbenem podjetju Tehnika, kjer je ostal do upokojitve. Ves čas je bil tudi zelo aktiven v družbenopolitičnih organizacijah. Umrl je leta 1958.

Mama Pepca se je ponovno zaposlila v Saturnusu in tam delala do upokojitve. Posledice trpljenja med vojno so ji strle življenje leta 1968.

Hčerka Mihaela je delala v otroškem vrtcu kot vzgojiteljica, a zaradi bolehnosti in nazadnje raka na pljučih je umrla komaj devetintrideset let stara leta 1957.

Hči Olga se je zaposlila pri gradbenem podjetju Stavbenik Koper. Pozneje je bila do upokojitve tajnica Ljubljanskega urbanističnega zavoda.

To je le v najbolj grobih potezah opisana revolucionarna pot ene od številnih slovenskih delavskih družin. Tratarjeva družina se je od vsega začetka NOB borila za nove ideale.

Oče Ignac, mati Pepca in starejša hči Mihaela so omahnili spričo vseh nadčloveških naporov in posledic trpljenja mnogo prežgadah, prej, preden so mogli uresničiti svoje načrte in uživati sadove svojega boja. Tudi mlajša hči jim je bila v vsem enaka. Danes živi poročena in s tremi odraslimi otroki za Bežigradom. Še vedno je družbenopolitično delovna in prizadevna.

Po pripovedovanju Olge Tratar-Melihar zapisala Fani Tomičević

● GLASBENA ŠOLA

Resno in razvejano delo

Društvo glasbenih pedagogov Ljubljana, Zasavsja in Notranjske že več let prireja po različnih krajih svojega področja revije mladih glasbenikov. To so priložnosti, da nadarjeni učenci lahko nastopajo zunaj svojega domačega kraja, kjer se pred številnimi poslušalci med seboj spoznavajo in primerjajo. Udeležba na teh revijah spodbuja učence in učitelje, pa jim je tudi nagrada in prijetna sprememba pri delu.

Letos so nastopili na Vrhniki violinistka Polona Češarek, blokflavistka Ajda Zupančič in pianistka Lilijana Žnidaršič; v Kočevju duet violine in kitare (Jelka Zupančič in Celina Gantar) in trio blokovskih flaut (Tanja Grčar, Nataša Hrstnik in Irena Čarman); v Zagorju — duet flaut (Tanja Grčar in Nataša Hrstnik).

Sredi prejšnjega meseca je bilo v Ljubljani IX. tekmovanje učencev in študentov glasbe SR Slovenije.

Profesorica Jasenka Jelačič je za tekmovanje pripravila dva tria blokovskih flaut (Tanja Grčar, Nataša Hrstnik, Irena Čarman in Tanja Grčar, Irena Čarman, Miha Pavšek), ki sta se v skupini komornih ansamblov uvrstila na 3. mesto.

V počastitev praznika občine Moste-Polje je glasbena šola Moste-Polje v sodelovanju z OK ZSMS pripravila nastop svojih učencev. Sodelovali so pianisti, kitaristi, čelist, harmonikar, violinist, duet kitar, pester večer pa je zaključil šolski orkester pod vodstvom Hervina Jakoniča.

PISMA BRALCEV

HIŠNIŠKO STANOVANJE

Prosimo za pojasnilo glede izračuna stanarine za hišniško stanovanje v objektih, kjer je del etažnih, del pa družbenih lastnikov stanovanj.

Kolikar nam je znano, je v ceno kvadratnega metra stanovanja vračunano tudi hišniško stanovanje. Torej je to hišniško stanovanje plačala družba (družbeni lastniki — npr. delovne organizacije), del pa posamezniki (etažni lastniki). Po tej logiki bi morali za izračun stanarine upoštevati idealne deleže kvadrature hišniškega stanovanja (v našem primeru, kjer je 88 etažnih lastnikov nasproti 79 družbenim, bi morali za izračun kvadrature za hišniško stanovanje upoštevati samo 79-167 od dejanske kvadrature stanovanja).

Prosimo za uradno tolmačenje tega in podobnih primerov.

Če ne bomo v razumljivem roku prejeli tolmačenja oz. ga ne bomo prebrali v Naši skupnosti, bomo poskušali odgo-

vor dobiti pri inšpekcijskih službah.

Želeli bi še eno pojasnilo: ali so etažni lastniki dolžni prispevati za stroške tekočega vzdrževanja skupnih delov in naprav v stanovanjski hiši? Po odloku št. 722 (Ur. l. SRS št. 26-74, stran 1586) so ti stroški zajeti v stanarini. Torej so jih etažni lastniki že plačali, od stanarin družbenih lastnikov pa bi se ta sredstva morala vračati hišnemu svetu v primerih, ko hišni svet sam poravnava stroške tekočega vzdrževanja. Zakaj nam torej SSS Moste-Polje ne vrača teh sredstev?

Predsednik hišnega sveta SO 8 Bilečanska 5 UROŠ BLATNIK

Pripis uredništva: Pri samoupravnem stanovanjski skupnosti so nam zagotovili odgovor, ki ga bomo objavili v naslednji naši številki.

Uredništvo